

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta

Zápis o části státní závěrečné zkoušky
Obhajoba závěrečné práce

Student: Bc. Vojtěch Kovář
Datum narození: 02.09.1982
Identifikační číslo studenta: 29112151

Typ studijního programu: navazující magisterské
Studijní program: Filozofie
Studijní obor: Filozofie
Zaměření:
Identifikační číslo studia: 312619
Datum zápisu do studia: 27.09.2010

Název práce: O původu geometrie ve fundamentální ontologii
Jazyk práce: čeština
Jazyk obhajoby: čeština
Vedoucí práce: Mgr. Petr Kouba, Ph.D.
Oponent(i): Mgr. Martin Ritter, Ph.D.

Datum obhajoby : 20.09.2013 **Místo obhajoby :** Praha

Termín: řádný

Průběh obhajoby: Uchazeč: Ve své práci navazuje na pojednání o geometrii u Husserla. Husserl problematizuje konstituci ideálních předmětů. Husserl se táže na tradici tematizování takového objektu a na reaktivaci smyslu. Reaktivace je problémem v čase historie. Na to navazuje Derrida ve svém komentáři k Husserlovu textu. Důležitým momentem v tradici traktování ideálního předmětu je písmo. Písmo právě umožňuje reaktivaci. Husserl se táže na počátek takové tradice. Husserl bere geometrii jako deduktivní vědu. Každý další poznatek je produktem předchozích. Některé z ideálních objektů nabývají takové komplexnosti, že přesahují možnost evidence jednotlivého subjektu. Každý jednotlivý vědec se musí spolehnout na evidence v předchozí tradici. Husserl svůj text neuzavírá jasným závěrem o původní evidenci. Uchazečova práce navazuje právě v tomto bodě: táže se po původní geometrické evidenci za pomoci fundamentální ontologie Martina Heideggera. Základní teze práce zní: původní geometrickou evidenci lze charakterizovat při promyšlení extatické časovosti. Zmocnění se horizontu extatické jednoty časovosti otevírá možnost konstituovat ideální objekty geometrie.

Vedoucí: transpozice problému geometrie z kontextu Husserlovy fenomenologie na půdu fundamentální ontologie je vcelku zdařilá. Zajímavý je záměr, sama rekonstrukce obou kontextů je provedena důkladně, v případě Heideggera až příliš důkladně. Některé pasáže jsou nadbytečné (například výklad Heideggerovy kritiky Descarta). Práce by měla být více koncentrována na dvě oblasti: 1. existenciální prostorovost pobytu - tento výklad je podán přesvědčivě; 2. vykazání původu geometrie v kontextu fundamentální ontologie - tento bod je pojednán zcela nedostatečně. Základní problém práce spočívá v tom, že je nedotažená. Vzhledem k tomu, že se jedná o hlavní téma práce, je to povážlivé. Analýza existenciálního původu geometrie se v práci najít nedá: práce se tak míjí se svým cílem a tématem. Výklad Heideggera se jeví jako samoúčelný. Proto navrhuje hodnocení dobře.

Oponent: shoduje se s hlavní výtkou vedoucího. Nesouhlasí však s pozitivním hodnocením interpretací Heideggerovy fundamentální ontologie - tyto interpretace jsou pouhým referátem, který není nijak zvlášť kvalitní, rozhodně ne tak, aby ospravedlnil zařazení těchto dlouhých a rozvláčných pasáží. Autor nedokázal sledovat své téma, nepředložil závěry, nevyužil sekundární literatury. Práci hodnotí jako nedostatečnou a nedoporučuje ji k obhajobě.

Uchazeč: Jeho referát Heideggera je podrobný a nevyužívá sekundární literatury, protože se pokusil především o reaktivace Heideggerových evidencí relevantních k problému původu geometrie ve fundamentální ontologii. Uznává, že jeho tezi se mu nepodařilo rozpracovat a prokázat v písemné podobě. Vysvětlil své závěry alespoň ústně: Geometrie stojí na idealizaci, přičemž klíčovou roli zde hraje využití ideje nekonečna. Problém konstituce geometrického objektu pomocí nekonečna se ukazuje na 5. postulátu Eukleidovy geometrie, který pracuje s pojmem apeiron. Zpředměťňuje pojem nekonečna. Eukleidiův argument stojí na ideálním zrušení horizontu, jehož ve skutečnosti nelze dosáhnout. Apeiron je horizont světa, je umožněn tím, že extatická jednota časovovsti má takový horizont.

Kolman: Nejde o příliš originální postřeh. Je převzato od Vopěnky. V jiné verzi postulátu navíc argument s protínáním rovnoběžek není důležitý. Jde o slabý argument.

Uchazeč: Husserl zdůrazňuje, že vědec za svou evidenci ručí svou existencí. Právě ve fundamentální ontologii lze prokázat, jak vědec za svou evidenci ručí svou existencí.

Vedoucí: pojem nekonečna vůbec není v práci zmíněn. Spojitost s analýzami konečnosti pobytu ve fundamentální ontologii není zřejmá. Pojem světa v samotné práci zůstává velmi vágní.

Klasifikace obhajoby:	neprospěl/a
Předseda komise:	Dr. phil. Dr. habil. Jindřich Karásek, Dr. (přítomen).....
Členové komise:	Mgr. Václav Němec, Ph.D. (přítomen)
	doc. PhDr. Vojtěch Kolman, Ph.D. (přítomen)